

Norrlandsträngaren 2003

Tidskrift för Norrlandsträngare

Nr 3

Innehållsförteckning

Ordf. har ordet	Sidan 1
Inför nytt försvarsbeslut	Sidan 2
Resebrev från Kosovo	Sidan 3-6
Mitt liv som pensionär	Sidan 7-8
Volontärträffen 2003	Sidan 9-11
Verksamhetsplan -03 mm	Sidan 12

Föreningsuppgifter.

Ordf.

Leif Östberg, tfn hem 0620-40234.

Mobil: 070-3145329.

Mail: leif.062040234@telia.com

V.ordf.

Arne Hedvall, tfn hem 0620-51274.

Mail: hedvalls@tiscali.se

Skr.

Kjell Åström, tfn hem 0620-16149,

Mobil: 070-6693937.

Mail: astrom.kjell@spray.se

Kassör

Nils-Erik Nyberg, tfn hem 0620-14254

Mobil: 070-5636201

Mail: chrisny@algonet.se

Ledamot

Joakim Falk, tfn hem 0620-13969.

Mobil: 070-6473580

Mail: bibbi.falk@mail.telitel.se

Ledamot

Lennart Hellström, tfn hem 0620-50007

Mobil 070-1752715.

Mail: lennart-hellstrom@swipnet.se

Suppleant

Barbro Sjö Dahl.

Postgiro: 33 69 14 - 7

Hemsida:

<http://www.sollefteamuseum.com>

Adress: c/o Kjell Åström, Rösta 436

881 33 Sollefteå

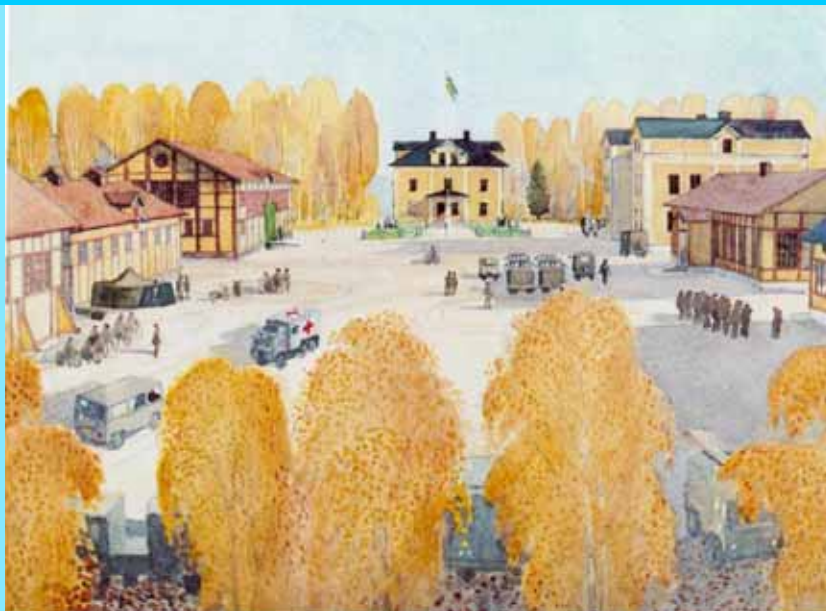

Bild över "Södra Kaserngården"

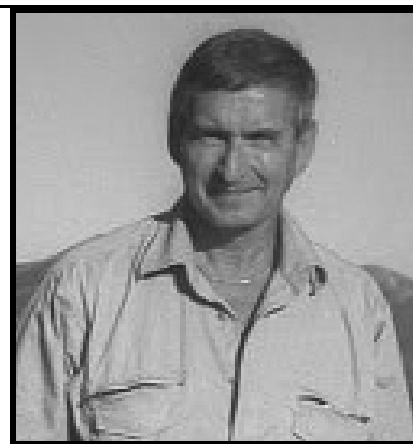
Ordförande Leif Östberg har ordet

Nr 3 av medlemstidningen är nu ute och innan julen kommer nr 4. Manusstopp blir den 8/12 men har någon underlag till en artikel så sänd detta till mig så snart ni kan. Adressen till mig finner ni på sista sidan.

Jag framför ett stort tack till de som har sänt in artiklar till detta nummer med förhoppning att flera skall fatta pennan och sända in underlag.

I nästa nummer kommer styrelsen att presentera ett utkast till verksamhetsplan för kommande år.

Styrelsen har beslutat att

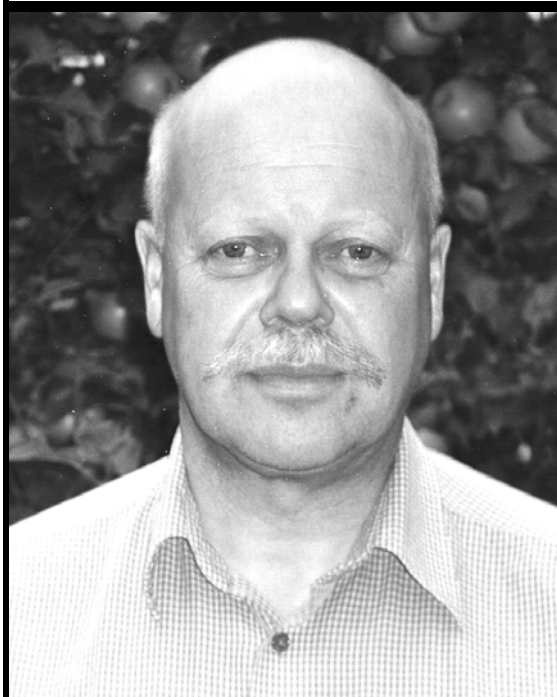
genomföra ett möte under hösten med den nytillträdde chefen för I 5. Vår förhoppning är att efter detta möte skall kontakterna mellan T 3 KF och I 5 bli avsevärt förbättrade i jämförelse med tidigare år.

Glöm ej att meddela kassören ev. adressändringar.

Några vägvalsfrågor inför kommande Försvarsbeslut

Av Tommy Jeppson

F.d. T 3:are och nu lärare vid Försvarshögskolan i Stockholm

Det jag tar upp i detta rap-sodiska inlägg är frågor som är av intresse inför det försvarsbeslut som skall fattas nästa år. Problemområdena representerar ett urval av kärnfrågor som måste finna sin lösning. Beslute avseende ett antal av dessa kan komma att tas i samband med nästa försvarsbeslut, alternativt att några av områdena ännu inte är mogna för några mera genomgripande beslut och därför får anstå till senare.

Den viktigaste frågan borde vara att åstadkomma balans mellan uppgifter och resurser. De årligen återkommande besparingskraven åstadkommer ryckighet i planeringen och stor irritation hos personalen. En kamrat i Högkvarteret uppgav halvt på allvar och halvt på skämt att besparingspropåerna uppvi-

sar en återkommande och tidsmässig "timing" som snart möjliggör att de på förhand kan lägga in i almanackan.

Samtidigt finns det ingen anledning till eländesfokusering. Visst fanns saker som var bättre förr. Det trebefälssystem vi hade fram till 1972 är enligt min mening ett sådant exempel.

Ett annat är volymen övningar som genomfördes. Samtidigt kan jag med egna ögon se den mycket positiva utveckling avseende materiell kvalitet som ägt rum under de senaste åren. Och även om volymen övningar är lägre i dag är kvalitén på dessa generellt högre.

Ett område som med stor sannolikhet kommer att få vidkännas förändringar redan i nästa års försvarsbeslut är vår organisation i fred. Regeringen har beslutat att tillätta en arbetsgrupp som skall utarbeta ett förslag till ny grundorganisation för Försvarsmakten. Såväl försvarspolitiska som ekonomiska faktorer skall vägas in i utredningen.

Nästa område är frågan om vilken bredd Försvarsmakten skall ha i sin verksamhet.

Ekonomi kommer troligtvis inte att möjliggöra att samtliga våra nuvarande kapaciteter kan vidareutvecklas och bibehållas. Frågan om vad som skall väljas bort blir svår. I och med att kapaciteter väljs bort inleds en specialisering/ "nischning" av organisationen.

Personalförsörjningen är ett mycket viktigt område. Några trovärdiga alternativ till värnplikten som bas för personalförsörjningssystemet är svåra att ta fram. Bedömningsvis kommer vi däremot att få se ytterligare genomgripande förändringar i värnpliktens tillämpning. Krav på korta insatstider såväl internationellt som inom landet gör att vi kanske måste organisera stående förband. Även om vi talar om ett fåtal sådana förband, krävs att vi kan anställa soldater på kontrakt. Värnplikten är också grunden för rekrytering av yrkes- och reservbefäl. Att vi behöver återuppväcka specialistkarriären är ingen nyhet. Frågan är bara om denna fråga ännu är mogen för mera genomgripande åtgärder.

Flygvapnets volym kopplat till antalet flygplan är en annan knäckfråga. Att vi behöver ett bra luftförsvar emotsägs av få. Å andra sidan är det få som hävdar att detta är synonymt med 200 JAS flygplan. Något måste göras och man kan bara nära en förhoppning om att nästa försvarsbeslut reder upp i en fråga som bidragit till obalans.

Tommy Jeppson

Öv. Per Lennerman (Sista chefen C T 3. Nu i Kosovo)

KFOR HQ 2003-08-31
Pristina
Kosovo

Då var det dags att på nytt skriva några rader om det dagliga livet i Kosovo.

När jag skrev det förra brevet kändes det som om hela världens bördor vilade på just mina axlar. Nu med ytterligare några dagars tjänstgöring är jag förvånad över hur pass fort det trots allt går att "komma in i matchen". Visst finns det mycket kvar att sätta sig in men det går lättare och lättare. Bördan på mina axlar har lättat högst väsentligt och jag ser framtiden an med tillförsikt.

Det här med internationell tjänst innebär ju att man på olika sätt möter andra "kulturer" vilket jag upplever som både lärorikt och

trevligt. Min närmaste chef är en mycket sympatisk brittisk brigadgeneral med en stor portion humor. Han har varit här i drygt nio månader och är rätt igenom brittisk. Härlig humor, hetsar inte upp sig i onödan och allmänt lätt att ha att göra med. Varje fredag har han ett möte som en förberedelse inför lördagens "Top Ten" redovisning för stabschefen (COS) och Chefen för KFOR (COMKFOR). Det handlar bara om att med några ord beskriva de viktigaste aktiviteterna som respektive avdelning håller på med (normalt 3-4 st). Jag har varit med på två av dessa mötena och den effektiva mötestiden torde inskränka sig till någonstans mellan 15 och 30 min. Men eftersom vi befinner oss i en multinational miljö kräver dessa

möten lite extra. I fredags åkte vi upp till högkvarteret för den "Franska brigaden" där vi avnjöt en lunch på den franska restaurangen som finns där. Säg vad man vill om fransmän men de har ju en viss vana att uppträda "worldwide". Champagne som entrédrink därefter en tre-rätters meny med allt från gåslever/sniglar över oxfilé/ ankbröst vidare till en fantastisk dessert. Bara för att Ni inte skall bli alltför avundsjuka kan jag meddela att det inte belastar statens medel utan var och en fick betala för sig. Dock får man väl anse 180:- som mycket prisvärt.

Jag tänkte ägna dagens resebrev åt Film City, det är den plats på vilken KFOR:s Högkvarter (KFOR HQ) är "grupperad". Ni som är officerare vet ju vad gruppering i bebyggelse innebär, detta är något snarlikt men jag avser utveckla ämnet då Ni annars skulle kunna få felaktiga associationer.

Namnet Film City kommer sig av att platsen ifråga var centrum för filmindustrin i Kosovo och den byggnad som finns kvar från den tiden utgör också den huvudsakliga huskroppen för KFOR HQ. Utifrån torde Film City vara tämligen likt ett amerikanskt fängelse. Dubbla staket runt hela campen inklusive dubbla taggtrådslingor högst upp

och övervakningskameror. Dessutom är staketet täckt med tjocka gråa plastmadrasser så att Du varken kan se in eller ut om Du inte klättrar upp på en stege eller befinner Dig i en byggnad. Det totala området är knappt en km² stort vilket är större än vad man tror. I och med att området ligger på en höjd så är träningsspåret på 2,5 km kuperat.

Detta att Film City ligger på en höjd i utkanten av Pristina innebär att jag från mitt tjänsterum har en härlig vy och kan se hela centrala Pristina. Med tanke på stadens yta, vilket jag uppskattar till ca 4 x 4 km dvs 16 km² är det förvån-

ansvärt att invånarantalet pendlar någonstans mellan 6-800 000 invånare. Den högre siffran avser vintertid då många söker sig till Pristina. Jag är övertygad att Boverket aldrig skulle godkänna antalet människor per rum i Pristina.

Nå åter till Film City och en kort jämförelse från min tjänstgöring i Sinai 1978. Utöver att det finns arbetsrum och förläggningar finns det över huvudtaget inga likheter mellan Camp Baluza och Film City. För det första är alla lokaler försedda med aircondition vilket är behagligt då temperaturen hittills alltid varit över 30° dagtid.

På Baluza fanns det två enkla mässar (off och uoff/övr) och en radiostation i form av Radio Malish som sköttes av frivilliga på bataljonen under kvällstid. På Film City har i princip varje nation en egen mäss, National Support Element (NSE). De större nationerna har lokalanställda som sköter servering mm. Totalt finns det ca 10-12 ”pubar” av detta slaget. Men som inte det vore nog finns det dessutom 8 st restauranger som drivs av kontrakterade entreprenörer. Det finns allt från Thai-mat via turkisk, fransk, nordisk till en amerikansk Burger King restaurang som ligger tio

Vy över Pristina från Pers tjänsterum

meter från ingången till det svenska NSE:t.

Normalt finns det ingen anledning att besöka dessa restauranger om det inte är något särskilt då maten som serveras i den gemensamma matsalen är mycket god. Det finns alltid minst tre rätter att välja mellan till lunch och middag dessutom finns det en liten salladsbar med sallad, räkor, tonfisk, makrill eller något liknande. Med andra ord går det ingen nöd på en i detta avseende, tvärtom får man se upp så att inte kroppen sväller.

I en internationell matsal

kan de mest oväntade saker inträffa. På söndagarna är det brunch i stället för vanlig frukost det är nästan ingen skillnad på utbudet utan det är tiden när matsalen öppnar som avgör det är brunch och inte frukost som serveras. Nåväl, min standardfrukost består av en tallrik havregrynsgröt en mjuk smörgås med ost och tomat på. I morse när jag skulle äta frukost tog jag min gröt med socker och mjölk och satte mig bredvid en av de andra svenskarna. Döm om min förvåning när jag tar den första skeden och upptäcker att det är köttfärssås med socker och mjölk. Jag

kan bara meddela att jag som alltid äter upp det jag tagit på tallriken avstod denna gång. Mina svenska kamrater kan intyga att köttfärssåsen hade exakt samma konsistens och färg som havregrynsgröt. Så Ni behöver inte gå och vara oroliga för att jag håller på och tappa synen och bli blind.

Inom området finns det två stycken volleybollplaner, en liten basketplan och två stora kompletta "gym". Det amerikanska "gymet" är i huvudsak inriktat mot styrka och med en mindre del maskiner för kondition. I "Nato-gymmet" råder det

Tre av Pers stabsofficerare. Från vänster till höger övlt Michel Perino Frankrike, ölt Sinan Gundugdu Turkiet och mj Ronald van Aerde Belgien

motsatta förhållandet, fullt med löpband, motionscyklar, rodd- och stepmaskiner och något mindre antal maskiner och redskap för styrketräning. "Gymmen" är öppna dygnet runt så det finns inget att skylla på om man inte tränar.

I övrigt finns det mesta på området. Bibliotek där Du kan låna både böcker, videos och CD. I min egenskap av Branch Head (avdelningschef) har jag två datorer på mitt tjänsterum, dels den öppna som är ansluten till Internet och som jag använder för att skicka e-mail till Er, dels den "hemliga" som är ansluten till Natos intranet. Men för övriga som inte har tillgång till en öppen dator på sin arbetsplats finns det naturligtvis ett Internetcafé som är kostnadsfritt.

Finns det då inget mer inom området? Självklart

finns det ytterligare en typ faciliteter. Vid KFOR HQ tjänstgör ett antal kvinnor och hur skulle en kvinna kunna klara sig utan en shoppingtur då och då. Längs "huvudgatan" finns därför inte bara restauranger utan också ett stort antal PX-butiker med allt från parfym, tv, elektronik, kläder, vin, sprit, mat, kläder mm, mm. Det innebär att på lördag eftermiddagen och under söndagen ser det nästan ut som Drottninggatan i Stockholm med allt folk som kommer utifrån bataljonerna för att shoppa lite.

Hur bor man då? Som överste har Du ett litet enkelrum med toalett och dusch på rummet. Något plastigt och kallt då alla förläggningar och även huvuddelen av arbetslokaler, inkl mitt tjänsterum, består av en typ av con-

tainrar så kallade Corimecs. Man kan närmast beskriva det hela som ett slags Legobitar för byggande av tillfälliga boende- och arbetslokaler. Precis som Lego kan de fogas ihop på både längden, tvären och höjden. Övrig personal bor i dubbelrum med gemensam dusch och toalett i korridoren.

Slutligen kan jag meddela att Ni inte behöver vara oroliga för min säkerhet då jag befinner mig på Film City ty utöver stängsel, taggtråd och teknisk övervakningsutrustning inkl kameror vaktas Film City av en ungersk vaktbataljon på drygt fyrahundra man.

Lev väl!

Per Lennerman

Mitt liv som pensionär

Av Urban Staaff.

Tjänstgörande vid T3 1999-91 och 93-96.

Att gå från mer än full arbetsfart ena dagen till lika full handlingsfrihet med tiden nästa, är det möjligt och hälsosamt? För min del så här långt är svaret ett odelat Ja.

Den 6 december 2000 var min sista arbetsdag inom det militära. Drygt 32 år av fantastisk arbetsglädje som i och för sig inneburit allt annat än ett 8-5 jobb, mycket bortovaro och pendlande från familjen, kontinuerlig vidareutbildning samt ofta byte av arbetsuppgifter där man ibland undrade hur man

skulle gripa sig an dessa. Jag lämnade min sista befattning, som stabschef på Förvarshögskolan, med full tillfredsställelse att ha fått göra en riktigt ordentlig överlämning till min efterträdare och sagt hej och tack till alla trevliga arbetskamrater. Det kändes mycket gott och jag behövde inte fundera en sekund mer på alla arbetsuppgifterna.

Det sägs skämtsamt att som pensionär har man så mycket att göra att tiden definitivt inte räcker till. Jag kan fullt ut bejaka det-

ta med en mer än välfylld almanacka. Men det fina är ju att den nu för tiden egentligen är fylld enbart med det som jag själv önskar göra eller prioriterar. Och vad är det då?

Jag sover inte mer nu än tidigare men morgonrutinen är helt annorlunda. Första frukost jämte läsning av morgontidningen i 1-1½ timme innan hustru vaknar. Då blir det gemensam andrafrukost, morgondopp när vi bor på landet, vilket är

från mars/april till november/december, om vattnet håller minst 16 grader, och sedan avslutande tidningsläsning.

Så här startar nästan varje morgon.

Samtidigt som jag blev pensionär blev min mor alltmer beroende av hjälp för att klara sin tillvaro.

Känslan att, tillsammans med mina två systrar, kunna se till att mamma under sina sista två år fick näst intill ett par timmars daglig hjälp och kontakt med någon av oss barn gav stor tillfredsställelse.

Likaså kräver ett ökat antal barnbarn, nu fem stycken, att kraven på hjälp med barnpassning ökar. Men det är ju också ett fantastiskt sätt att lite återuppleva dagarna när de egna barnen växte upp.

Min hustru deltidarbetar i ett eget bolag samt har det senaste året dessutom läst vidare på högskolan. Helt naturligt svarar jag då för merparten av hushållsgörömålen. Men till exempel matlagning har alltid roat mig mycket så det känns bara positivt.

Stor del av tiden ägnas åt många gemensamma aktiviteter tillsammans med hustrun. Ett härligt sommarställe i Stockholms skärgård kräver kontinuerliga insatser för att hålla byggnader och trädgård i bra skick. Men det är samtidigt en stor glädje att få arbeta med händerna i stället som ofta tidigare med papper och byråkrati. Lite nätfiskare har jag också blivit. Med en enkel anordning firar jag ut nätet på kvällen och vittjar det i samband med morgondoppet. Alltid fångst, antingen riktigt stora abborrar eller gädda. Smakar utmärkt och är uppskattad bjudmat för vännerna.

Är det fint väder, speciellt i början eller slutet av sommaren innan den stora semesteranstormningen börjar, tar hustru och jag oss en tur med lilla båten. Den går dock att sova över i och många öar har nu både angjorts och genomströvats på

våra små upptäcktsfärder. Bridge gäller året runt. Ibland tillsammans med hustru ibland i rena herrgäng. God mat och mycket prat om allt som varit eller är aktuellt behandlas. Då alla kommer från olika arbetsbakgrunder så blir det en hel del tänkvärt.

Golf upptar också mycket tid. Inte bara spel utan även mycket arbete med olika ideella uppgifter. Tidigare huvudansvarig för klubbens tävlingsverksamhet men just nu engagerad i styrelsen. Och att få en golfklubb att gå runt ekonomiskt samtidigt som kvalitetskraven är mycket stora kräver en hel del arbete. Skojigt och stimulerande men inte alltid helt tacksamt då det ju egentligen finns lika många åsikter som medlemmar. Och som gräde på moset fuskar jag lite som distriktsdomare också. Ett utmärkt sätt att dels hålla regelkunskaperna aktuella dels få nya intryck och idéer från andra klubbar.

Kombinationen resor, golf, bridge och mat är mycket gångbart. Men det kräver att någon håller i trådarna. Och där ger kamraterna en ett stort förtroende att vara sammanhållande med hänvisning till min yrkesbakgrund. Under några dagar i juni var vi 16 par som bokade alla utrymmena på Västanå slott vid Gränna och som spelade golf på dagarna, åt härliga middagar följt av bridge till långt

in på småtimmarna. Och i början av september var vi åtta herrar som for till Åland men ungefär samma upplägg. Så förutom dessa resor även under 2004 ställs nu även krav på resor längre söderut. Vi får väl se vad vi orkar och hinner med.

Vad händer på vintern då. Jo, Stockholm med en 10 mils omkrets är ju ett fantastiskt skridskoområde. Lite engagemang i Stockholms Skridskoseglarklubb men framför allt många härliga turer för oss i klubbens regi från i stort sett november fram till mars gäller då. Och en skridskotur innebär ju att i stort sett hela dagen går åt. Så som ni förstår lider jag inte brist på trivsamma aktiviteter utan möjligen ibland lite tid.

Saknaden av det gamla yrkeslivet finns inte men däremot många fina minnen att då och då plocka fram. Gärna tillsammans med gamla arbetskamrater även om det bara är några stycken jag håller kontinuerlig kontakt med.

Med en förhoppning att alla T3-kamraterna har det bra och att det ordnat upp sig efter nedläggningen önskar jag er lycka till och hoppas att det framöver även bjuds tillfällen då vi kan ses.

Hälsningar

Urban Staaff

Volontärträffen 2003-08-29—31

Av Tage Zackrisson.

Några deltagare samlade framför minnesstenen på Sångå Mo. Mycket frekventerad övningsplats för T3 - soldaterna.

Den 29 augusti kl. 1500 samlades vi på gamla T3 sjukhusplan som numera var planen utanför Nipan-hotellet som det gamla sjukhuset kallas efter dess nya uppgift helt i civil regi. Det var glädjande att uppleva sjukhusets omvandling till hotell.

Vi hälsades välkomna av Kurt Lindström som hade det övergripande ansvaret över årets träff.. Han hade mött oss redan ute på planen för att säkerställa att alla hittade rätt till den gemensamma samlingen och att alla skulle komma till rätt bås för ett par dagars samvaro. Vi blev tilldelade

ett speciellt kännetecken i form av en mössa „med unik ”Trängkärsdesign”. Det var trivsamt att på detta sätt inlemma oss både äldre och yngre kamrater i en känsla av samhörighet.

Vi hade trots allt samma inriktning den gången som vi sökte anställning som volontärer inom armén, några i ofredstider då Europa stod i lågor och vi av senare årgångar i tider av återuppbyggnad och framtidstro, men med krigets i så gott minne att utbildningen i högsta grad var motiverat, eftersom vapenskrumlet inte ännu hade

tystnad.

Efter incheckning och fika, som T3 kamratförening bjöd på, var det dags att göra en nostalgipromenad inom kasernområdet. Promenaden företogs i tre olika grupper allt efter deltagarnas önskemål och personliga fysik. Detta var verkligen en minnenas mönstring som gav bevis på att minnet kan vara mycket vanskligt. Det var många divergerande åsikter om hur det hade sett ut under den tid som de olika årsklasserna hade haft sin tjänstetid inom regementet och uppfattningarna gick isär på

flera områden.
d gruppens gemensamma minnesbilder hamnade nog de flesta minnen på samma linje.

Efter nostalgipromenaden var det dags att snabbt byta om till den gemensamma kamratmiddagen som skulle intas i Nipan-restaurangen. Som det alltid har varit var maten både god och näringsrik.

Gunnar Åström
(bilden till höger) påminde oss alla vad volontärtiden hade gett oss utav erfarenhet som vi haft nytta av i vår framtida verksamhet både som yrkesmilitärer som i det civila livet, trots att alla händelser inte allt igenom var positiva.

Efter middagen samlades vi på Nipanhotellet där vi gemensamt kom ihåg alla våra plågoandar, eller våra befäl som inte alltid på ett positivt sätt försökte lära oss det viktigaste för krigarlivet och hur vi på bästa sätt skulle lösa våra uppgifter om vi skulle förlora freden.

I den sena timman var det dags att bli ”inlagd, fast den här gången utan att nattsköterskan såg till en” Efter en natt med militära inslaget i stan god sömn började vi lördagen med en

rejäl frukost (morgonmål) på Nipanhotellet . Dagens program såg ut att bli ganska omfattande så det var bäst att ladda upp batterierna rejält.

Vi samlades till minnesstund vid minnesstenen på Tunet, där Gunnar Åström hade en betraktelse över den gångna tid som har förflutit sedan flertalet av deltagarna hade sina glans-

dagar i livet. . Gunnar talade om vilka som lämnat livet det senaste året ,vi hedrade deras minne med en tyst minut.

Fotografering hör till rutinerna vid alla sådana här tillfällen. Så även denna gång. Att placera folk för fotografering är en procedur som inte är det lättaste, Att stå stilla utan att ”givakt” är kommenderat är svårt: Den här gången gick det ganska bra och resultatet blev bättre än godkänt.

Äntligen var det tid för den busstur som vi sett fram emot eftersom vi skulle se hela det yttre övningsområdet samt Sollefteå från Hallstaberget, en vy som man sett massor med gånger men som alltid är lika fascinerande när man kommer dit.

Från den nya bron var utsikten fantastiskt ,att dalgångar är så tilldragande när man ser dessa från rätt håll, detta är min iakttagelse ,det var det som lockade när jag valde Sollefteå.

Att den fina tallskogen vuxit igen och som skulle föreställa Västra skogen var för mig lite av en besvikelse som lämnade regementet 1969. Här vore det dags med lite skogsvård.

Det var vår viktigaste övningsplats.

Färden gick sedan mot Sångå Mo där alla hade många minnet att berätta och många dråpliga händelser från Sångå Mo. Det var under krigets första år en viktig övningsplats. Busskaffe dukades av ”Kalle S” till allas belåtenhet.

Efter kaffet fick vi en stund på oss att beskåda vår tidigare övningsplats som alla hade många minnen från.

Efter en snabbresa från Sångå Mo till Sollefteå via

hotellet fick vi besöka det nyinrättade museet i stan och där visningen började med en videofilm från flydda tider i Sollefteå samt en presentation av det

Efter detta gjorde vi en rundvandring i museet och fick se bland annat den avdelning som främst tog upp trängens funktion i stan, i stort sett från dess tillblivelse till avveckling. Många bra bildspel men man önskade sig mer utav konkreta saker från trängens verksamhet i krigsorganisationen.

Efter middag i Nipanrestaurangen hade vi en trivselkväll med lite varierande aktiviteter: Sören Holmberg tog med oss till mellersta Östern och Kongo och sina erfarenheter från FN-tjänstgöringen på dessa platser. Att höra berättelser från personer som var där, är alltid intressant och lärorikt fast det är länge sedan” men ack ”så aktuellt med denna typ av tjänstgöring även i dagens läge.

När det intressanta föredraget var slut drog sig alla ”prickskyttar” ner till källaren där skjutövning med finkalibriga vapen var ordnat. Det påstods att den åldersfördelning som rådde bland de tävlande ,och att ingen handicap tillämpades på grund av ålder, kunde orättvisan avhjälpas

med två whiskey, varmed rättvisa skulle vara skipat. Vilken grupp som skulle ta dopningsmedlet blev aldrig klarlagt. Segraren i skjutövningen , Billy Melinder var den man som för det mesta var säker med skjutvapen även under den aktiva tiden, Det är glädjande att konstatera att kunnandet sitter i efter alla dessa år ” Grattis Billy ”.

Efter den seriösa delen var det dags att få lite ”kvällsvickning” som den tillmötesgående personalen hade gjort i ordning . Det var gott med lite extra i sena aftonen före sänggåendet. Det blev både prisutdelning till de bästa i skjutövningen och fortsatt trevlig samvaro i glada vänners lag .

På söndagsmorgonen lämnade jag hotellet vi sextiden för att hinna upp till Pajala för att sitta på älgpass på måndagsmorgon. Jag har fått veta att ni fick både sovmorgon och frukost innan Leif Östberg tog vid och informerade om T3 Kamratförenings verksamhet och vad som stod på agendan för den närmaste tiden. Det är glädjande att Kamratföreningen lever vidare trots att intresset och den ekonomiska hjälpen är litet från den nuvarande militära ledningen inom regionen.

Vid utvärderingen av årets träff framkom det endast positiva omdömen. Både program och förläggning samt den övriga servicen var till allas belåtenhet.

Kurt Lindström med den kommitté som valdes för två år sedan fick många rosor för sitt arbete och fick det stora förtroendet att även nästa gång, närmare bestämt om två år, anordna träffen och det var deltagarnas bestämda åsikt att platsen i år var det absolut bästa och trivsammaste på alla sätt. Även nästa träff bör om möjligt hållas på samma plats.

Deltagarantalet blir ju färre och färre med åren och det beslutades att till nästa träff inbjuda årsklasser av IS 1, som var våra efterföljare sedan volontärsystemet avvecklades. Det gäller i första hand 2-3 årsklasser. Tack än en gång för en välordnat träff. På återseende!

Tage Zackrisson

Kommande aktiviteter under året. Anmäl ert deltagande i tid.

03-10-09 Höstmöte kl 1800 med efterföljande ärtmiddag på mässen. Kostnad 50 kr.
Anmälan om deltagande senast 10-06 till Kjell Åström

03-12-04 Jultallrik på kl 1800 på mässen. Kostnad 125 kr.
Anmälan om deltagande senast 11-28 till Kjell Åström

03-12-07 Bussresa till Östersund och Jamtli.

Program i stort den 7/12

Avresa	kl 0800 från Hågesta /Kasernvakten .
Ankomst Jamtli	kl 1000
Guidad visning	kl 1030 - 1130
Tp till centrum	kl 1130 (för de som så önskar)
Återresa	kl 1500 från Jamtli
	kl 1515 från busstationen i centrum
Återkomst	kl 1730

T 3 KF svarar för busstransport, inträde Jamtli och guidad tur. Anmälan om deltagande till Lennart Hellsröm 0620-50007 eller till Arne Hedvall 0620-51274 senast den 19/11.

Sollefteå Museum är nu invigt och öppet för allmänheten. Gör ett besök i museet när ni är i stan. I nästa nummer kommer ett reportage om invigningen.

Seniorklubben arbetar vidare under hösten med ett flertal projektarbeten. Flertalet av nuvarande projekt kommer att slutredovisas i denna tidning. Verksamhetsplatsen är i Sollefteå Museums tredje våningsplan. Klubben samlas torsdagar kl 0900 och arbetar fram till kl 1200. Är du intresserad att delta i arbetet kontakta Bengt Ericson tfn 0620-51119, email: bengt.ericson@passagen.se

Medlemsavgifter

För enskilt medlemskap **50 kr.**

Familjemedlemskap **100 kr.**

Glöm ej att fylla i avsändarnamn adress samt vid familjemedlemskap namnen över vilka som ingår i familjen på postgirotalongen.

Om du har en emailadress sänd den via email till Kjell Åströms mailadress som finns redovisat under föreningsavgifter på första sidans vänstra spalt.

Medlemsavgiften skickas till T 3 Kamratförening, Postgiro 336914-7.

Påminner även om att ni kan bidra med artikelunderlag och bilder till kommande nummer av denna tidning. Skicka manus till Leif Östberg, Strandv. 3, 882 93 Helgum eller via email (se förstasidan)

Tidningen publiceras även på nätet under adress www.foreningstidningar.se
Titta i bild databasen som finns tillgänglig under www.sollefteamuseum.com